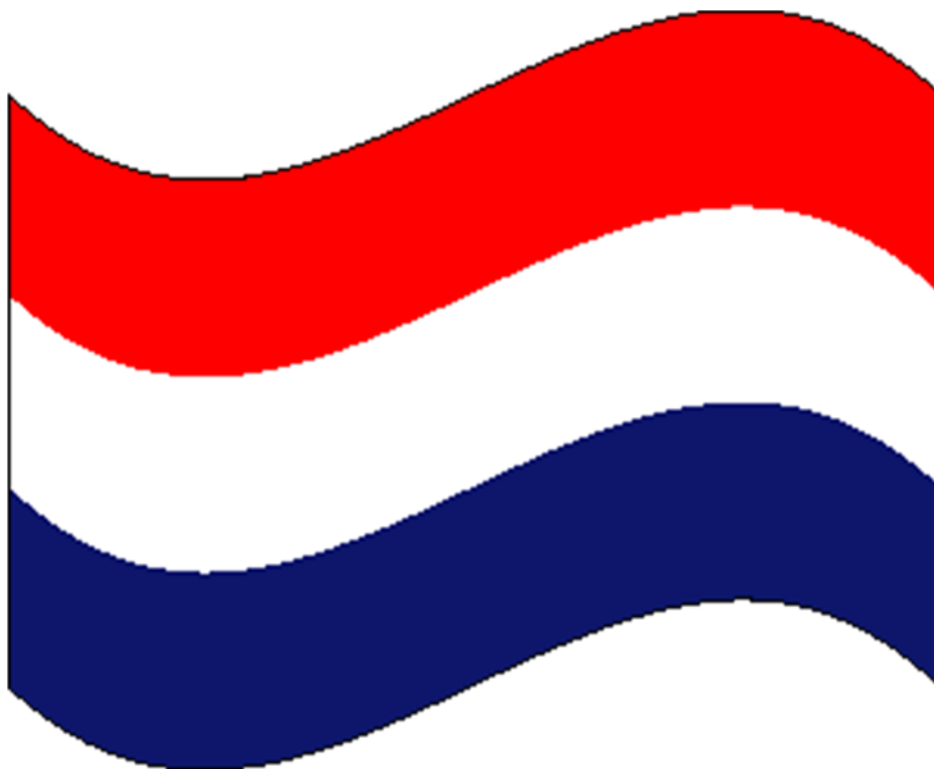

Holland

April 2022

Birgit og Ole Gottliebsen

www.ole-gottliebsen.dk

Efter i årevis at have talt om, at vi måtte ned i Europa for at møde foråret, blev det nu. Sydtyskland, Nord Frankrig, gode muligheder, men vi skulle også holde ferie, så ikke for meget kørsel. Hvad med Holland? Der havde vi ikke været siden engang slut 70'erne, da svenskerne jog os ud af Sverige med deres hidsige hastighedskrav om max 40 km/t for små bagagetrailere og teltvogne.

Beslutningen blev taget: Holland med fokus på ferie, tulipaner, blomsteroptog, blomsterpark og lidt Amsterdam.

Efter grundig omgang med Google og "Turen går til" fik vi lavet et program. Noget mere presset end det var meningen, et par museumsbesøg i Amsterdam kunne kun gennemføres, hvis vi indordnede os efter de ledige billettider. Der skal bestilles i god tid, en måned før var i al fald ikke nok.

Søndag den 17. gik afgangen så mod det nordlige Holland, planen var 2 dage til kørsel til Sneek med ophold på en tilfældig rasteplass, når vi ikke gad mere. Selvfølgelig lige et smut på vægten i Tilst, vægt nøjagtig som sidst, sådan.

Det var påskedag, regnede med at alle campingpladser ville være fuldt bookede, så det var bare derudad. Sigtede på at stoppe mellem Hamburg og Bremen, men det gik bare fint, 80 km/t på GPS'en, så vi stoppede først ca. 20 km efter Bremen. Besluttede at prøve en campingplads, måske en stellplads var en mulighed. Telefonen frem, "velkommen til Tyskland, husk diverse Corona restriktioner, du må bruge 9 GB data, ellers koster det!", 4-5 SMS'er som bare skulle forstyrre/slettes.

Et klik på Google, Camping og Ferienpark Falkensteinsee, Ferienhausgebiet Falkensteinsee 1, 27777 Ganderkesee, Tyskland. Ca. 2 km fra motorvejen, fin tilkørsel, brug ikke den første mulighed du får tilbudt, der er en meget finere lidt længere fremme, opdagede vi, da vi kørte ud.

Typisk tysk camping, kamuflerede campingvogne (påklitrede yderbelægninger), fliser og have nisser og en del fine, små gæstpladser. Vi ønskede bare et sted at holde, har masser af strøm med hjemmefra, så det blev til en plads på "engen", en åben plads med en masse fritstående el-standere, som vi jo så ikke skulle bruge. Trods manglende pladsinddeling var der fin disciplin, tyskerne kan godt lære svenskerne på Bredäng Camping i Stockholm noget. Adgang til servicebygning foregår med kort, som også tæller forbruget på bruser. Campingpladsen har en restaurant, hvor man får anvist bord og en grillbus i form af en meget stor pølsevogn. For et døgn, plads + bruser gav vi 24,30 €.

Campingpladsen har en restaurant, hvor man får anvist bord og en grillbus i form af en meget stor pølsevogn. For et døgn, plads + bruser gav vi 24,30 €.

Pludselig siger Birgit "det brænder". Det gjorde det, på en nærliggende mark. Det er jo påske "røvhug", og så laver tyskerne bål, drikker øl, serverer bratwurst og lidt efter størrelsen af arrangementet tilføjet forskellig underholdning. Her godt med høj musik af forskellig kvalitet.

Med så stor en plads kan der godt være langt til servicebygningen. Så er det rart med supplerende folkevognsbusser.

Mandag den 18. Efter en rolig nat, morgenbad i velholdte baderum, tyskerne har altid hylder til udesko, en god medbragt morgenmad og betaling kørte vi videre mod Holland, havde besluttet at det måtte blive **Sneek**, som skulle være vores plads de kommende dage, centralt beliggende uanset om vi bare ville slappe af, besøge turiststeder eller cykle lidt omkring.

Rigtig fin rute, motorvej hele vejen indtil lidt landevej omkring Sneek. Ruten gik på ringvejen syd om Groningen, det vil sige den var lige under total ombygning, så spærret! Og hvad gør GPS'en så, finder selvfølgelig den korteste vej ind gennem byen, lige gennem centrum, ringvejen nord om havde godt nok også været meget længere, men en oplevelse var det da. Nu var de hollandske cyklister så heldige, at vi som danskere jo absolut ikke kan lide at skramme vores køretøjer, så både de og vi overlevede. Dette sammen med vejarbejde først på formiddagen (en times forsinkelse) gjorde, at vi kom lidt senere til Camping Pasveer.

Pladsen og campingfatter havde fået en lidt blandet vurdering på de forskellige hjemmesider, vi fandt ham hyggelig og der var i al fald pænt og ordentligt alle steder. Vi skulle jo skrives ind, det blev vi vist ikke, kort eller cash? "We love cash, the government does'n", lunt smil. Han fik sine 61,30 € for 3 døgn inklusive bad, strøm havde vi med hjemmefra.

Adgangen til campingpladsen er lidt tricky. Man kører pænt ud fra Seek, skiltet pænt og tydeligt, masser af rundkørsler. Når man efter 3-4 km ser campingpladsen til højre, ovre på den anden side af kanalen er man lidt på'en. Men rolig, fortsæt indtil næste rundkørsel, så til højre væk fra campingpladsen, men allerede ved næste rundkørsel igen til højre og så bliver skiltene til laminerede A4-sider. Det virker, en længere asfaltvej, lidt større end cykelsti og så er du der. Hvis du da ikke lige skal presse et landbrugsredskab ud i rabatten for at komme forbi. De er meget venlige og imødekommende.

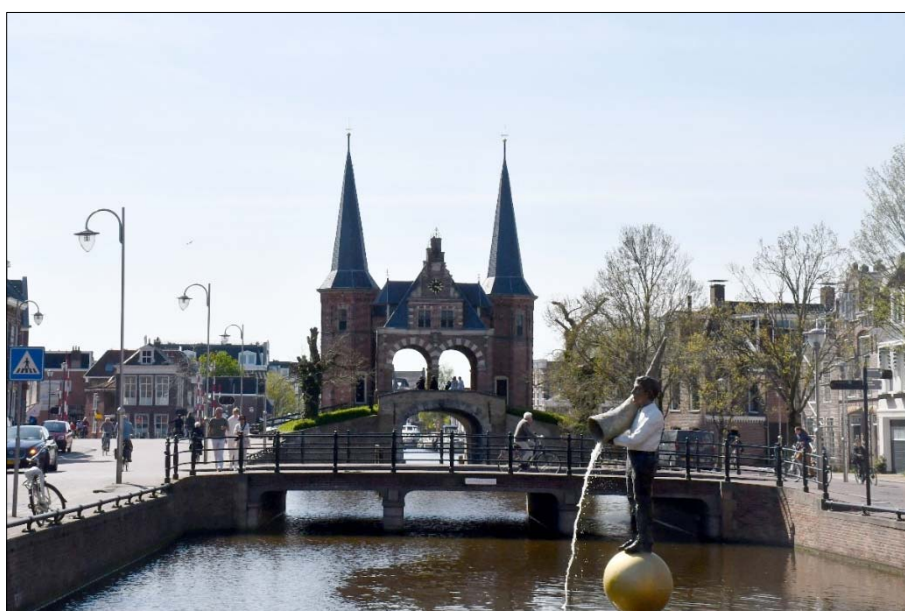
Det havde været en langsom køretur, så efter lejrslagning, solsejl, grill og cykelstativ på plads hyggede vi os lidt med korte bukser i solskinet i sjov modsætning til den SMS, jeg modtog med ønske om lån af laser på grund af skade fra skiskade i påskeferien. Gik lidt rundt på pladsen og hilste pænt på, fik en meget kraftig advarsel om, at vi skulle låse vores cykler rigtig godt inde i Amsterdam, ellers ville de blive stjålet. Forstod det ikke rigtig, "de har da så mange i forvejen".

Vi havde 2 turforslag til brug for henholdsvis tirsdag og onsdag. Tirsdag blev til "stop-over dag", gad simpelthen ikke ud med bilen, så det blev cykeltur ind til Sneek for at se nærmere på byen, købe lidt ind og måske finde en god frokost. Cykelturen til byen er kun 3 km, en lille bro over kanalen og så bare cykelsti helt ind til centrum. Cirka halvvejs ligger der på højre hånd et stort supermarked, vi så det desværre først på hjemturen, så vi købte ind i nogle små specialbutikker inde i byen.

Og hvad skete der så? Jo, som sædvanlig, vi havde ikke været af cyklerne et kvarter, før Birgit øjnede en strikkebutik. Så gik den næste halve time med indkøb til strandtaske. Opskriften er på hollandsk, det betyder åbenbart ikke noget, når man er strikkenarkoman.

Byen har mange interessante bygninger, vi slentrede lidt rundt, fik nok set de fleste, men var egentlig bare ude for at slappe af. Obligatorisk er dog "byporten" over kanalen, den sidste rest af en tidligere bymur.

Når man sådan går målløs omkring, kan man godt komme til at trænge lidt frokost. Det var svært, selv om vi spurgte de lokale fik vi ikke andre forslag end de rigtig mange cafeer, som vi selv havde kasseret på grund af deres totalt ens udseende. Det er en rigtig turistby, må være forfærdelig til som-

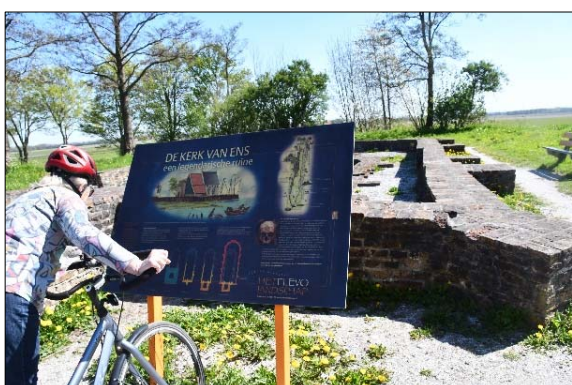
mer. Vi endte på restaurant "Onder de Linden", udmærket kort, lignede dem, de bruger "på åen", men dog med en anden tilgang til "boller med noget inden i". God kvalitet, ok pris 25,4 € for 2 stk. sandwich og et par øl, ja Birgit fik smag for en Radler, øl tilsat citronvand, ikke som i Tyskland blandet i baren, men direkte fra bryggeriet. Så var der pludselig mulighed for en sammenligning af de forskellige bryggerier.

Vi havde på vores tur rundt i byen set en rigtig fin lille grønthandler, så den skulle besøges på hjemturen. Der skulle købes ind til grillen, kødet havde vi hjemmefra pakket i "grillpakker", passende for os to, så der skulle bare godt med forskellige grøntsager til. Vi måtte lige bede om ro til at planlægge vores indkøb, men så kom den unge, nye pige også på arbejde med at veje af. De tog det pænt, det gjorde vi også, "det er min første dag". Dejlige, friske grøntsager til bypriser, men ok. Grønthandleren var nabo til en lille bager/cafe, så det blev lige til en kop rigtig god kaffe med en dejlig småkage, lokal opskrift, så Birgit var nødt til at købe en hel pose med hjem.

Men så var det også hen til kanalen, låse cyklerne fri af gelænderet og hjem til campingpladsen.

Onsdag den 20. var vi klar til lidt opdagelse, cyklerne skulle med. Det blev turforslag 2 med cykelbesøg på Schokland og senere på eftermiddagen kanalbyen Giethoorn. Det blev til lidt bilkørsel, Schokland ligger ca. 55 km. syd for Sneek, men vejene er jo fine.

Schokland er en ø, beliggende i den tidligere Zuidersø, i dag IJsselmeer. Nu ligger den som en "bakkeø" midt i de flade afvandede søbunds landskab. I gamle dage var øen tæt befolket, fiskeri og landbrug men også langfart med handelsskibe til og fra kolonierne. Men den stadige kamp mod havet fik befolkningen til at søge længere ind i landet, efterladende kun fyr og fyrpasser, og da man så også afvandede området, var det slut med søfarten.

Der er både en vandrerute (11 km.) og en cykelrute (10 km.) øen rundt. Begge fint afmærkede, cykelruten asfalteret og næsten uden niveauforskelle! Ruterne er anlagt, så man kommer rundt til resterne af bebyggelser, kirkeruin, den gamle havn, de primitive trædiger for ikke at glemme fyrtårnet.

Minder fra fortiden ses på det lille museum, der får man også rutekortet og kan slutte af med en god frokost.

Damen på museet var lidt overrasket over, at vi selv havde cykler med, skyndte sig at nævne cafeen, hvortil vi jo kun kunne sige "så har vi noget at se frem til"

Efter en dejlig cykeltur, forlænget ud af en grussti langs en smuk kanal, som de andre lidt grumset, hold balancen, sluttede vi af med den lovede frokost på museet.

Herefter var det færdig med cyklerne og bilen tog retning mod Giethoorn.

Kanalbyen Giethoorn

Meget opreklameret turiststed med en spændende oprindelses historie. Helt tilbage fra midt 1200-tallet gravede man tørv på stedet. Det blev til mange vandfyldte render, senere kanaler, idet den opgravede jord hævede omgivelserne så meget, at der kunne bygges huse i området. Under gravearbejdet fandt man mange gedehorn, deraf bynavnet Giethoorn.

I dag er stedet udnyttet stærkt adskilt med private områder og de resterende sidste kvadratmeter til turisme. Må være virkelig forfærdelig i sæsonen.

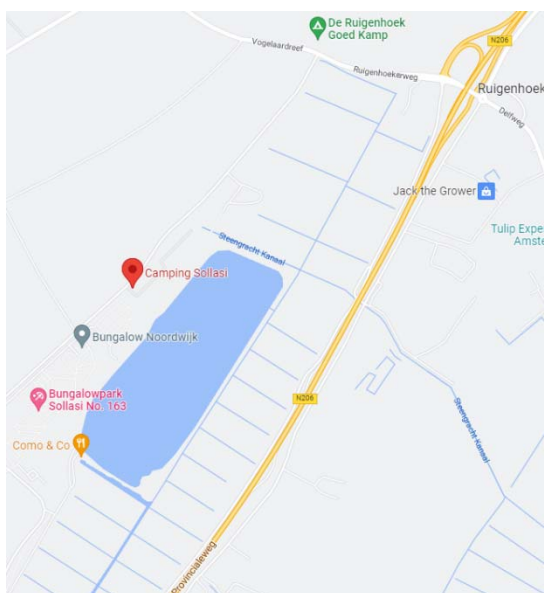
Ved tilkørsel er der rigtig fine p-forhold, kan nok knibe med vogn tog, selve adgangen til den gamle bydel foregår kun ad gangstier, hvor man så kan gå og se på alle de meget flotte, dyrt udseende private villaer. Alle forståeligt nok med "PRIVAT" og afspærringer. Du går så tæt på, at ejerne i første række i al fald ikke har noget privatliv. Vælger du at gå rundturen gennem byen kommer du forbi et lokalhistorisk frilandsmuseum og en masse cafeer og restauranter. Og så kan du se på livet i kanalerne fyldte med elektriske "robåde" styrede af gæster med varierende manøvrerevne. Enkelte turbåde med kaptajn og udskænkning kommer stille flydende, de ved godt hvem der er stærkest. Under vores besøg så det meget hyggeligt ud, men når man til fods nærmer sig byen bliver man overvældet, dels af det meget stor antal ledige udlejningsbåde, kommer de i brug vil afstanden mellem dem være mindre end bådene under rutsjebanen i Tivoli, dels af aggressive sælgere som enten vil shanghaje dig til en turbåd eller absolut få dig ned i en jolle.

Torsdag den 21. gik turen mod **Camping Sollasi**, cykelafstand til blomsterparken og Lisse.

Jeg havde omhyggeligt fundet en ringvej syd om Sneek, så vi kunne slippe for alle cyklerne i centrum, men de officielle skilte ville have os nord om byen, det gjorde vi så med det resultat, at vi endte i en gang vejarbejde, kørte forkert, kom ind på en meget bedre vej og så gik det sydpå. Hen over dæmningen på IJsselmeer, som også var under kraftig reparation, alle udsigt steder og restauranter var lukkede og selvfølgelig også en gang slusning, det blev vi efterhånden vandt til, men fin udsigt ind over søen, når vi holdt og ventede, havet, måtte vi tro på, var på den anden side af dæmningen.

Vi skulle have været drejet vestpå nord for Amsterdam, var ikke helt enige med de andre trafikanter, så det blev syd om i stedet, fint nok blot lidt skræmmende at der hele tiden blev vist til Rotterdam, der skulle vi al fald ikke hen. Turen gik fint, de motorveje er nu gode til at flytte på i en fart.

Vi ankom til **Camping Sollasi, Duinschooten 14, 2211 ZC Noordwijkerhout** klokken 14.30 i stedet for planlagt 14, ret godt klaret med de forskellige forhindringer undervejs. Bommen var blokeret, "Alt optaget", vi havde både booket og betalt, så efter at en højtråbende lejrchef havde sikret sig, at vi havde booket, blev vi lukket ind i det forjættede land, der var en del, som blev skuffede. Det var uden for sæsonen, blot ikke lige den 27.4. "kongens dag", hvor alt blev lukket til fordel for fest og ballade i hele Holland. Gebyret for de 2 overnatninger var også 10-20 € dyrere rundt om på pladserne. Fik anvist en dejlig stor plads i skyggen af pladsens eneste store træ. Hm, pladsen 2 numre henne var tom og solrig. Op i receptionen, damen var meget imødekommende, men i vores periode skulle der 3 enheder ind over den plads, vi gerne

ville have. Et øjeblik, og så gik hun i gang med computeren. Efter 5 minutters koncentreret arbejde udbød hun "Yes", og så havde vi en rigtig fin plads. Pladserne er store, el og brus med i prisen. Ser frem til at el bliver frivillig.

Lejrslagning, det blæste ret kraftigt, så solsejlet skulle sikres med flere hold pløkker. Og i øvrigt justeres adskillige gange i løbet af opholdet. Sjovt at se hollænderne holde øje med det mærkelige lufttelt og så en mover, uden dog at komme og spørge.

Så var dagen gået, det blev til den bedste pizza, jeg har smagt. "Torsdag er pizza-dag", da vi bad om kortet på restaurant COMO. Vi fulgte vejen, dårlig forklaring, den gode er: På den store p-plads oppe i hjørnet er der en lille grussti gennem hegnet lige ned til søen, hvor der er en asfalteret cykel-gangsti, som går lige hen forbi et par restauranter.

Fredag den 22. Alkmaar med ostemarked.

Kom lidt sent afsted, var spændte på om de var færdige, når vi kom, og så skulle vi jo parkere. P+R ved banegården var lukket på grund af vejarbejde, gaderne ensrettede, så det blev nogle hurtige sving rundt i byen indtil bilen vendte rigtig og kunne komme ind på en P+R Q-park bag banegården. Halvtom med en meget skjult indgang med bomanlæg. Priser de samme som i byen.

Mange af vores aktiviteter på denne tur var låste af datoer og klokkeslæt, udstedt af hollænderne. Således også denne dag, hvor vi skulle til det største af deres ostemarkeder, meget opreklameret, rigtig mange mennesker, men ingen luren af turister. De gik til den, legede respektløs med maden, løb rundt med store runde gule oste, smed dem op på trækvogne og så videre op i lastbilerne. Lukkede man øjnene for showet var det faktisk interessant. Når der er mange mennesker til stede, skal der selvfølgelig også være boder med alverdens skrammel, det havde man så klaret ved, at selve Rådhuspladsen blev indhegnet og brugt til ostemarkedet og så langs kanal og nabohuse kunne kræmmerne så stille deres border op i en pæn lang række.

Efterfølgende sjuskede vi lidt rundt i byen, den kunne sikkert fortjene mere, men vi ville ud at cykle, så et besøg på det lokale turistbureau, WWW på hollandsk i modsætning til I. I'et bruges ikke som det første på de små sider. Købte et rigtigt cykelkort, bliver så nemt væk, hvis jeg ikke kan følge med på kortet. Hvilket viste sig at blive lidt af et problem.

Efter en hurtig frokost gik det på cykel mod Egmoond og Vesterhavskysten. Første forhindring, jeg "tabte" Birgit i en rundkørsel med både skov og kanal i midten suppleret med 7 til/fra kørsler. Det kan være svært at vænne sig til, at man som cyklist bare skal opføre sig som om man cykler hjemme i Mejlgade. Heldigvis har vi jo telefonerne, min er altid slukket, men den kunne da tændes og ringe Birgit op, så vi kunne fortsætte turen sammen.

De har nu noget med vejarbejde, vores planlagte rute blev pludselig stoppet af blokerede jernbaneoverskæringer. Medens vi stod og vred både hjerner og cykelkort

stoppede en venlig dame op og tilbød sin hjælp. "Nej, sagde hun jeg viser jeg vejen, følg bare med." og så halsede vi efter hendes elcykel. På et tidspunkt mente hun vi kunne klare os selv, så vi fik bare besked på at køre ligeud. Det var så den planlagte rute for hjemturen, men bortset fra at det var den letteste, var det helt ok.

Vi kom fint til Egdmooon ann Zee, trak pænt vores cykler ned ad gågaden, fik en kop kaffe på torvet medens vi så de store børn prøve på ikke at blive våde, når de løb gennem springvandet. Det lykkedes næsten.

Herefter var det stranden. Vandet var lavt, grumset og pålandsvind, så håndklæderne blev i cykeltaskerne.

Hjemturen blev lige så rodet som udturen. Havde fuldstændigt styr på rute og kortet. Men de lokale kan åbenbart ikke lide turisterne, for selv om jeg virkeligt fulgte med på kortet hver gang, der var en ændring, måtte jeg konstatere af mindst halvdelen af cykelrutens mærker var fjernede eller væltede. Det lykkedes os at komme tilbage til byen, et hollandsk par fulgte os, vi var åbenbart bedre end dem, men efter en omvej på grund af spærrede jernbaneoverskæringer stak de af på deres elcykler. Så kom vi til et T-kryds, den ene vej mærket som blind, den anden, vidste jeg, var en meget lang omvej, så vi kiggelidt på hinanden. En lokal reddede os, vinkede fra sit vindue, "kør bare mod skiltningen". Det gjorde vi, og så var vi ved samme overskæring, som vi havde brugt tidligere på dagen. Resten var bare op gennem byen, Birgit fulgte modvilligt med, men måtte da indrømme, det var den rigtige bil vi fandt frem til.

Lørdag den 23. Keukenhof Flower Parade. (Bloemencorso Bollenstreek)

Blomsterparaden består af en række små og store køretøjer, festligt udsmykkede med et total overforbrug af forårsblomster. Små personbiler med overdådige blomsterarrangementer på taget, så enkelte dagen efter, hvor ejermændene ikke havde nænnet at fjerne blomsterne igen, og store blokvogne med forskellige temaer inklusive musik og udklædte figurer.

Vi skulle selvfølgelig se blomsterparaden. Men hvor? Billetter til de opstillede tribuner var både dyre og udsolgte, og så var det jo alligevel et optog, som kørte langsomt forbi. Vi valgte at køre til en mindre by, Sassenheim, hvilket på alle måder viste sig at være et godt valg. Da vi nærmede os byen var det første vi så en lang parkeringsplads langs vejen, modsatte side afspærret med slikkepinde, så vi tog en hurtig beslutning, parkerede, af med cyklerne og så afsted de 3 km. til byen. I centrum var der ingen tegn på optog, jo et orkester var ved at stille op, men en venlig mand havde da ro nok til lige at fortælle os om arrangementet der i byen. Det viste sig at optøget kom ind i den modsatte ende end der vi var, så vi cyklede videre, indtil såvel fortov som vejbane var total blokeret af voksne og børn med flot blomsterpyntede cykler.

Det var opstarten til et børne blomsteroptog, så cyklerne blev lænkede til et cykelstativ, hvorefter vi kæmpede os gennem menneskeskaren og fortsatte ud ad vejen. Så kunne vi se, vi var på rette vej, inden længe kom vi forbi en villa, hvor ejermændene havde stillet 10 stole ud i vejkanterne, mellemrabbatten hedder det vist lige nu, kun 5€, vi travede videre. Man sidder udmærket på de stålrør som beskytter vejtræerne. Vi havde en lille times ventetid, men der var nok at se til. Familiefester i villahaverne, udskænkning ved haveborde i indkørslerne, vi fik ikke tilbudt noget, lige over for os en stor familie med masser af børnestole.

Og så kom optoget, umuligt at beskrive, der skal nok en film til, men spændende, imponerende og duftende. Absolut ulejligheden værd.

Efter dette skulle der jo lidt mad til. Der var rigtig mange mennesker på vej ind til byen, der ville garanteret ikke være plads nogen steder, når vi først nåede derind. Spørgsmålet til de lokale blev så "Kan man få noget at spise længere ude? Vi skal gå", efter lidt familierådslagning blev svaret at der ca. 2 km. ude til venstre var et hotel. Der måtte man kunne få noget at spise. Det viste sig at være et Van der Valk Hotel, så ind i hovedindgangen, tværs gennem hotellet til deres restaurant, Nest. Vi fik det sidste udendørs bord, dejlig læ, sol og hygge. Personalet undskyldende, de havde alt for travlt, men vores standardsvar "vi er på ferie" giver altid pluspoint. Rigtig fint sted, man kan garanteret bruge rigtig mange penge der, men vores almindelige frokost fra kortet var nok noget af det bedste vi fik på den tur. Synd for dem, som måtte sidde og balancere på høje barstole uden ryglæn eller krybe sammen nede i sofagrupperne.

Vi sluttede dagen stille og rolig hjemme på pladsen, som sædvanlig med lidt grillmad, det er nu nemt med sådan en lille gasgrill.

Søndag den 24. Amsterdam.

Vi var efterhånden kommet i campingmode og kunne sove længe. Dette kombineret med, at vi skulle besøge Van Gogh Museet sidst på eftermiddagen, billetter med klokkeslæt hjemmefra, gjorde, at vi tog den lidt med ro.

Der var almindelig søndagstrafik, ingen problemer, og parkeringen var besluttet efter grundig studiering af en oversigt med P+R omkring Amsterdam.

Søndag blev det:

P+R VUMC, Gustav Mahlerlaan 3004, 1081 HV Amsterdam

Beliggenhed 38 km fra campingpladsen, der var advaret mod at parkeringskælderen ofte var fyldt, men vi satsede på at søndag gik det nok. Der var masser af plads, så meget at weekendprisen kun var 1 (en) euro i døgnet. Glædelig overraskelse, er det dyrt i København, så skal du bare se Amsterdam.

Vi skulle jo til Amsterdam, så af med cyklerne og op, eneste udgang var en stejl trappe og en pæn personelevator, hvor man netop kunne klemme sig ind med sin cykel. Vi fik en enkelt kommentar af en pæn klædt dame ved udgangen "OK?".

Vores mål var straks at køre efter turistbureauet for at købe, ja rigtigt, et kort, men det blev nu en tur med oplevelser, så dagsprogrammet blev en del ændret.

Vi havde en rimelig fornemmelse af hvilken retning vi skulle bevæge os i, så det var bare afsted.

Pludselig var der en høj port, bred indkørsel med alt, som på nogen måde var motoriseret, havde et pænt forbudsskilt.

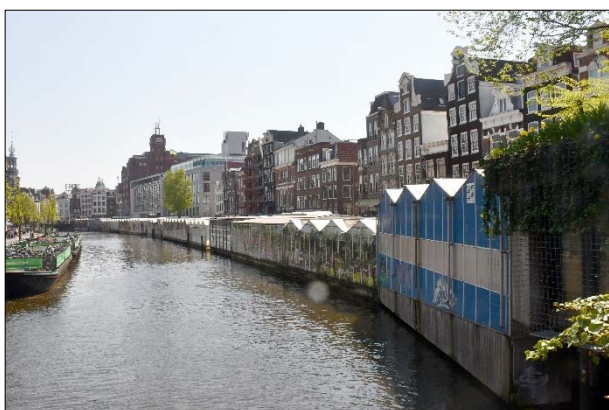
Det var indgangen til Vondelpark, en park med masser af folk, som brugte det fine anlæg på mange forskellige måder.

Der blev hygget, der blev taget solbad, yoga og andre mærkelige stillinger blev indtaget i de mange hyggekrege, vandet plaskede i søerne, her på udturen var handlende ved at stille små cykelhandelsboder op, så man kunne få lidt kaffe, is eller pølser. I det hele taget en rigtig hyggelig zigzagtur ned gennem hele anlægget.

Og så var vi ved det gamle Amsterdam. Lige ud af hovedporten, her ligger den yderste kanal rundt om den gamle bydel, så hesten blev tøjret, mange låse som beordret i Sneek, sammen med alle de andre, som heller ikke kunne det med at fræse rundt i gågaderne på cykel.

Vi fortsatte vores tur mod centrum og kom tilfældigvis lige forbi **Blomstermarkedet**, en række boder, flydende på kanalen, hvor man kan købe alt i årstidens friske blomster og så mange forskellige blomsterløg og frø, at selv Billig Blomster må føle sig underlegen. Et helt klart "must" sted ved et besøg i Amsterdam, men stedet er meget opreklameret, mange mennesker og, synes jeg, også høje priser. Der var meget, jeg gerne ville have med hjem, men jo, vi prøvede med en pose liljekonvaller, den var tung og tyk, der var, viste det sig hjemme 2 små spirer, som nu har fået et forhåbentligt godt hjem under en af hasselbuskene. Blomstermarkedet er gammelt, opstod fordi borgerne ikke kunne holde stanken fra kanalerne ud, så hellere duften fra friske blomster. Det var jo ikke alle som havde råd til at bygge sig en sommerbolig ved havet.

De, der kender Birgits forkærlighed for katte, vil ikke undre sig over, at hun havde fundet ud af, at der var et flydende kattehjem i byen. At det så lå 5 minutters gang fra Blomstermarkedet, var hun ikke lige klar over, men det tog vi så lige med, nu vi var på de kanter.

Efter en tur lang kanalkanten kom vi til **Kattebåden**, den lå tillukket og utilnærmelig fra landsiden, hvilket i øvrigt også gjaldt den person, som kom ud, lige da vi ankom. Der er besøgstid et par timer om ugen, mest beregnet til folk, som vil købe en kat, man kan dog betale sig til et besøg. Men ellers er bådens funktion fuldstændig ligesom ethvert andet dyrehjem. Man tager sig af hjemløse, ubeskyttede katte.

Vi var lidt stædige, ville se katte og på billeder havde vi set, at båden havde et gitterværk mod vand-siden. Så videre hen langs kanalen, over broen, hov en hyggelig cafe, vi kommer tilbage, videre i modsatte retning, og så er der katte. Ikke mange, et par stykker savet ud med en løvsav, men også enkelte sløve, slappe som kun katte kan være. Men så pludselig var der også et par rigtige katte. Op på bagbenene, nogle ordentlige spark med forpoterne og væk var den ene, den anden veltilfreds slikkende sig over hele kroppen, pelsen skal være i orden til næste kamp.

Nå, men vores projekt var jo stadig et kort, så vi kunne finde rundt. Vi tog nu alligevel lige lidt frokost, man skal holde sig til, når der er et ledigt bord.

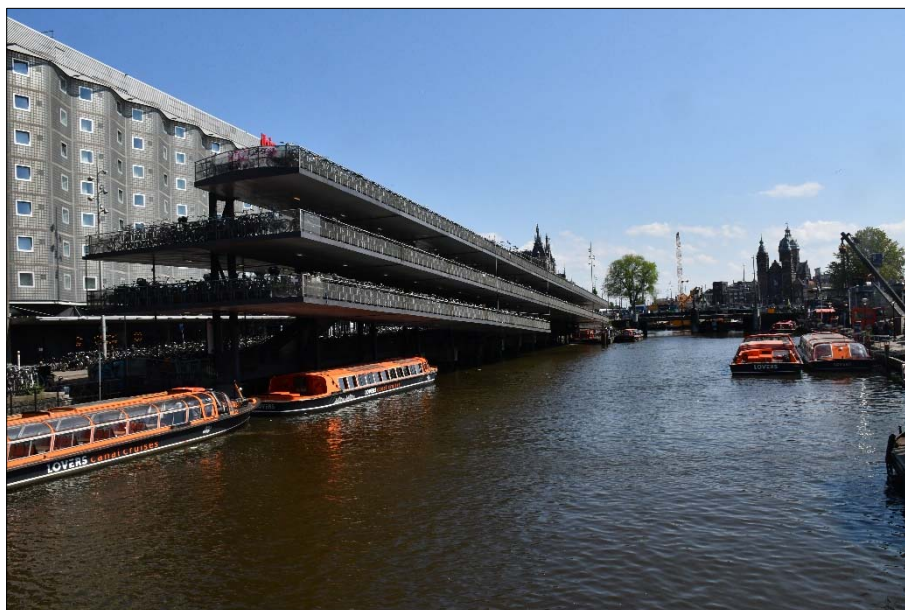
Vores retning var stadig god, nærmede os banegården, hvor der ifølge Google skulle være et turistkontor.

For at sige det som det er. Vi for vild på banegården og måtte hjælpeløse gå ud igen. Birgit henvendte sig til en "tester" for hjælp. Damen havde lid tid, så da hun ikke kunne forklare os, hvor vi skulle gå hen, fulgte hun os over en række sporvognsskinner og pegede på en bygning, hvor der med store bogstaver hen over facade stod Visitor Centre. Det var venligt ment, men hjalp os nu ikke ret meget. Der var godt nok skiltet med det internationalt anvendte I, men det var nu mest et salgssted for diverse billetter og nemme spørgsmål. Det var vores nok ikke, for damen kunne ikke rigtig hjælpe os, men et gratis kort fik vi da. Efter at have kigget lidt på kortet, måtte jeg konstatere, at det eneste jeg ikke kunne genkende hjemmefra, var sporvognene, og vi havde jo cyklerne stående et eller andet sted i byen. Ind igen, denne gang trak vi en mand: "nej, de solgte ikke kort, men der var et turistbureau på bagsiden af banegården". Han nøjedes med at smile, da jeg sagde, at der kunne vi ikke finde rundt. Vi blev så anvist en vej uden om banegården, den klarede vi uden at fare vild. Det viste sig at der på bagsiden af banegården var en hel butiksarkade, heri også turistbureauet, afmærket med både det hollandske www i blå firkant og det internationale I. Vi fik købt et udmærket kort, fik en grundig forklaring på sporvognen til Van Gogh Museet. En forklaring som jeg ødelagde totalt ved at sige, man jo også kunne gå. Men afstandene er nu ikke afskrækkende, hvis blot man har tid nok.

Efter besøget på turistkontoret fandt vi selvfølgelig uden problemer vejen ind gennem banegården. Og så gik turen mod cyklerne, vi ville have dem med til Museumplein, så vi efter besøget på Van Gogh Museum var klar til at køre til vores P+R. Vi tog for lang tid op gennem byen, så vi klappede lige cyklerne, lovede at komme tilbage, og var ved indgangen til museet på klokkeslæt. Fint nok, dem uden billet blev bortvist før de overhovedet nåede døren.

Undervejs kom vi forbi dette imponerende parkeringshus. 3 etager med cykelstativer ligeledes i etager. P+R for cykler lige ved banegården.

Og lidt af en ostedhandler ikke kun for turister:

Besøget på Van Gogh Museum var bestemt en god oplevelse, særudstilling med oliventræer i mange forskellige belysninger, var fantastisk (der var et, som garanteret var der, hvor GPS'en fik mig og Volvoen ind i en olivenlund på Kreta), men ellers var de andre værker jo meget dem, som vi har set i

andre sammenhænge, for eksempel Minerva Reproduktioner, for os der kan huske det. Havde planlagt at spise på museet, med billet ankomst kl. 16.30 ville det nok være passende, men vi blev smidt ud klokken 19. Så ikke engang en kop kaffe kunne vi få, ham der skulle passe en lille bod med kaffe og andre drikkevarer holdt pause fra klokken ca. 17 og så kunne det jo ikke betale sig at vende tilbage. Det blev ellers lovet gang på gang.

Man er selvfølgelig nødt til at se samlingerne, men det er helt klart, at museet er ikke til for os, det er os, som er til for museet. De kunne godt sende et par folk til Aarhus, Arken, for at se hvordan man behandler publikum.

Nå, vi vidste hvor cyklerne stod, så ned til dem, op gennem anlægget, til venstre indtil en stor vej og så bare i retning af ringvejen og universitetet. Undervejs kom vi forbi Olympisch Stadion, vigtigt fordi det var under overvejelse at bruge deres parkeringskælder ved næste besøg.

Vi fandt vores bil, betalte 1€ for dagen, (billetten skal lige en tur omkring vagten, som sidder godt gemt for enden af en lang kældergang, ellers tager automaten fuld pris), og så mod campingpladsen. Det var efterhånden blevet sent, vi var blevet sultne, så da vi bare 5 km. før hjemme øjnede en landevejskro med lys i forhaven, lavede vi et ikke aftalt hurtigt sving, fik parkeret, kunne godt få et bord, men køkkenet var ved at lukke. Kan I bestille i løbet af 10 minutter, så ok. Vi gjorde det på 5, fik et rigtigt godt måltid inklusive kaffe for 50€ i gammeldags krohygge med familier og højtalende mænd, helt lige som i de gode gamle dage.

De Ruigenhook

Og så hjem til campingvognen hvor vi for første gang på turen fik hængt fjernsynet op.

Mandag den 25. Keukenhof, blomsterparken.

Det var tiltrængt med en hviledag, så cykelafstand 5,5 km. til blomsterparken var tiltrængt. Billetterne købt hjemmefra med befalet ankomst mellem klokken 10 og 10.30. Så har de styr på køen, bestemt rimelig da vi kom, og meget længere da vi gik igen. Og parkeringen, ned med støttebenene, kæderne på kryds og tværs gennem begge cykler, sådan. Burde have taget et billede af bilernes parkeringsplads. Hen på dagen stod de lige så tæt som tulipanhoveder inde i parken.

Ellers er der ikke meget at fortælle, masser af syns- og duftindtryk. Menneskemængden blev noget tæt inden vi kom fra pladsen. Vejret var ikke helt med os, gråvejr med en lille smule regn.

Vi fik en kop kaffe og et par kager til deling i det meget store cafeteria område. Birgit havde lidt problemer med at komme til kaffeboden. De små boder blokeres af folk, som paniske står i kø, for at komme ind i restauranten, når den åbner klokken 12.

Vi skulle have lidt mad til grillen og frokosten pressede sig efterhånden på. Så i stedet for at mænge os i kampen om bordene i restauranten, besluttede vi os for at smutte til Lisse. Vi havde jo vores cykler, så de par kilometer kunne vi hurtigt klare. 3 minutter fra Keukenhof kom regnen, så det var både regnbukser- og jakke. Det var et par meget våde cyklister, som ankom til en lille hyggelig cafe i Lisse. Og som det ofte skete for os på denne tur, det sidste bord, det skal lige ryddes, men så fik vi også en lokal frokost, et bræt med forskellige ting på til næsten ingen penge.

Efter frokosten ned til en stor Aldi, det eneste supermarked vi havde set. Vi blev glædeligt overraskede, her kan Aldi.dk lære noget, stor, rent og noget større vareudbud end vi er vant til.

Derefter hjem til pladsen, tørvejr, sol og afslapning afsluttet med grillmad. Så er sådan en dag ikke så ringe.

Tirsdag den 26.4. Amsterdam.

Vi skulle i kirke, "Vor Herre på loftet", eller på udenlandsk "Ons' Lieve Heer op Solder".

Dagen var velforberedt hjemmefra, billetten gjaldt klokken 10, ikke noget med plus/minus, døren bliver åbnet på klokkeslæt og lukket efter den sidste med den rigtige billet.

Og med 38 km. fra campingpladsen var parkeringen også på plads. Jeg havde udset mig P+R:

Interparking, Parkeergarage, Olympisch Stadion

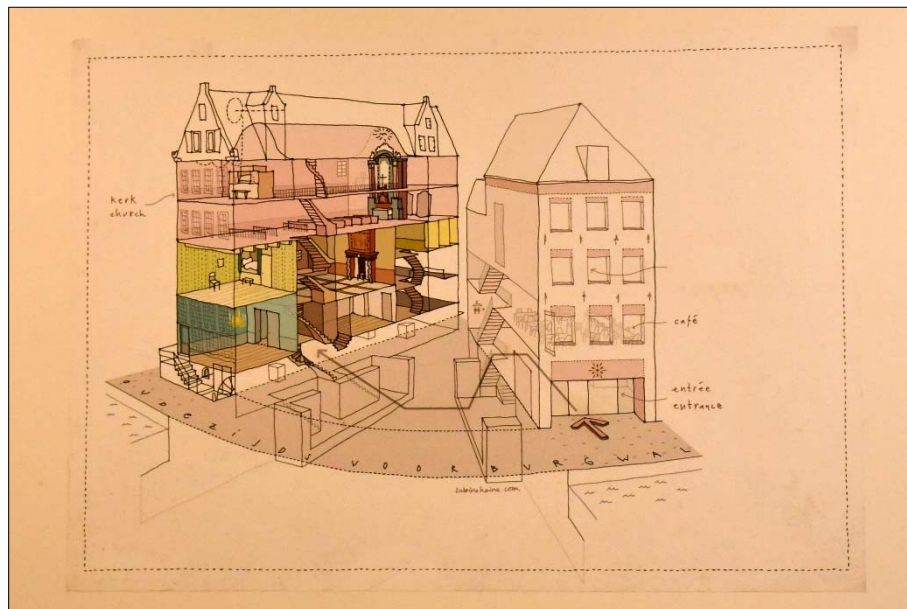
Her kan man på internettet reservere og betale for en plads i det ønskede tidsrum. Og det til, viste det sig, til en særdeles god rabatpris.

Vi skulle være i centrum i god tid før 10, vi skulle parkere og cykle en halv times tid i ukendte gader, så tidligt op og afsted. Vi nærmede os Amsterdam, 3 baner på motorvejen, og mødte så motorvejen nordfra. Det var lige 4 baner mere. De 7 baner lignede vogndækket på en Molsfærge i ferietiden. Tæt, tæt. Der er for mange hollændere. Men de fleste kører hensynsfuldt. Fandt parkeringspladsen, fik bilen vendt på en festplads, de var ved at stille op til "kongens dag", så man havde lige snuppet ven-depladsen, nedkørslen til P+R er lidt tricky men ok, hvis man altså skal bruge den.

Af med cyklerne, elevatoren, man kan vel lære det, og så afsted ned gennem Vondelpark, over kanalerne ned mod centrum. Vores retningsforståelse virker fint her først på dagen, gennem et distrikt med nogle røde lygter, diverse plastikdimser og inspirerende tøjbutikker. Birgit mente tøjet var for lille, jeg syntes ikke, det kunne ses på prisen, men så lige om hjørnet lå museet. Første parkering af cyklerne blev kraftig påtalt af en tilløbende restaurant vært. Han skulle til at gøre klar til turister. Kongens dag annullerer åbenbart alle regler. Ok vi flyttede os 30 meter, så var det på lads, og vi kunne se cyklerne inde fra museet.

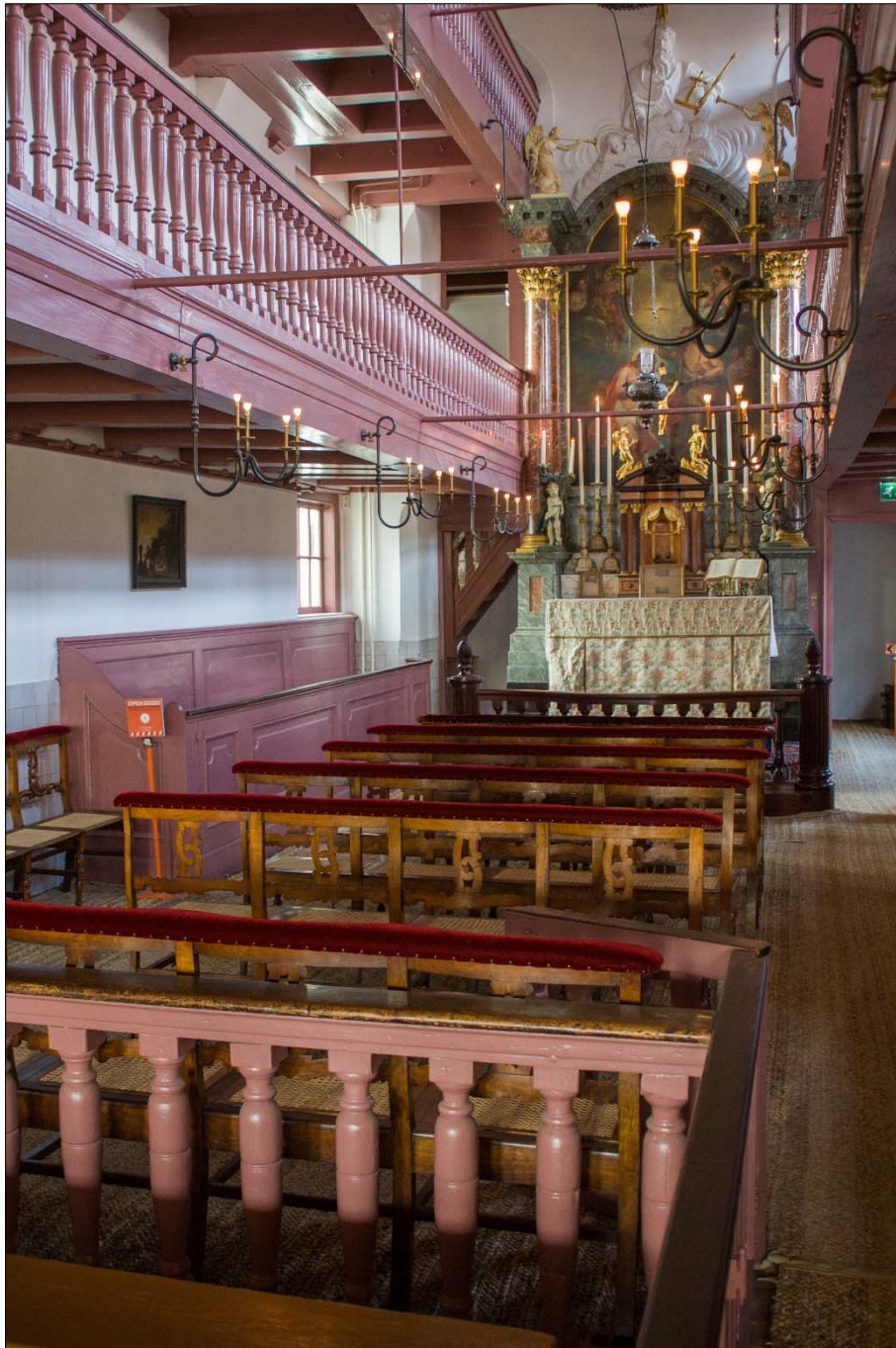
Spændende kirkehistorie, protestanterne tager magten, de cirka 20% katolikker er uundværlige for byens økonomi, så "bare vi ikke ser og hører dig, må du gerne være her". Det resulterer i, at der flere steder i byen bliver lavet skjulte kirker med en lille ydmyg indgang, men inden for en hel kirke med kirkerum og præstebolig.

De hus man kommer ind i, mystisk med mange små trappegange, er i de nederste etager er museum for en handelsmand der i 1600-tallet tjente så mange penge, at der både blev til et fornemt hjem, men også "på loftet", et fuldt udstyret kirkerum.

Lidt vægpynt

Du skal komme præcis, ikke noget med +/- . Døren bliver åbnet på klokkeslæt og lukket, når den sidste godkendte billet er ankommet. Man kan købe billet ved indgangen, hvis, skriver hvis, der er flere pladser. Til gengæld er der ro for de heldige til at gå i dybden med detaljerne rundt i den spændende bygning.

Vi havde jo sprunget lidt over ved søndagsbesøget, så vi besluttede os for at droppe cykelturen langs Amstel og i stedet besøge det lille parkanlæg Sarphati park. Så kunne vi på vejen finde lidt frokost på Albert Cuyp-markedet. Spændende nok at gå en tur op og ned ad markedsgaden, såvel isenkram, tøj og madboder i en gang hulter til bulter, men mad, som passede os begge, fandt vi ikke.

Men der er små tværveje med masser af restauranter. Frokosten lykkedes efter nogen søgen, spisestederne i storbyerne ligner efterhånden hinanden for meget. Til gengæld fik vi et godt råd. Hele bybilledet bar præg af "kongens dag", alle satte orange balloner op, satte borde og stole frem, lukkede pladser af, så der kunne holdes party. Kort sagt ragnarok. Vi havde jo bestemt os for at ville være med, men syntes godt nok der allerede nu var ved at være trængsel. Servitricen kiggede lidt vurderende på os, og så kom dommen "tag her ind om formiddagen, før de alle sammen er fulde". Tak for rådet, vi droppede Amsterdam for denne gang.

Efter frokosten cyklede vi videre mod parken, den kan sikkert være hyggelig, der var liv, hunde som blev totalt stressede af vilde boldkast, det var ikke hver gang hunden tog den rigtige, men den del af parken, som var tilgængelig bar præg af kraftig nedslidning. Hvilket myndighederne havde taget handling på, resten af haven var indhegnet med nyanlagte græsplæner, så om et par år er det hele sikkert på plads igen.

Vi havde betalt parkering til klokken 17, så det var ved at være tid for til at vende mod parkeringskælderen. Fint nok, vi var jo stedkendte, men så skulle billetten lige godkendes, så vi kunne komme ud fra kælderen. Hov, automaten bad lige om 28 €. Og vi havde jo betalt 15 € på nettet. Panik, og vi var ikke de eneste. Det var heldigvis et stort anlæg med et fint åbent liggende vagtkontor. Vi fandt en gemytlig vagt, som vi bad om hjælp. Ja, hvis vi bad pænt, Birgit, kvik som altid "vi har været i kirke i dag", jeg skyndte mig at folde hænderne og prøvede efter bedste evne at se meget ydmyg ud. Ok, så kom med her. Har du betalt? Hvad er din Kode? Jeg viste med alle mine pensionistevner, hvad der stod på min mail i telefonen. Kan du ikke gøre det større? Efter lidt PC-arbejde fik vi udleveret billetten med "nu er den ok". Og så besked på at læse det hele næste gang. Rigtigt nok, når man har betalt, skal man ikke, selv om det er en P+R side på nettet, bruge P+R indkørslen, men bare en af de 2 almindelige indkørsler. Det står der, selvfølgelig med småt mellem alt det andet og så på en mobil. Men super service af denne Q-park mand. Ikke til at forstå de danske ditto ikke kan få lov til at opføre sig ligeså. Afslutningsvis kunne han ikke stå for disse ældre mennesker, så da vi nærmede os udgangsbommen, sad han smilende i sit bur og åbnede, så vi fik slet ikke brugt billetten.

Og så bare stille og roligt hjem til campingpladsen med en beslutning om, at vi måtte spørge os frem til, hvor vi skulle opleve kongens dag.

Onsdag den 27.4. Haarlem

Haarlem lå i drejebogen som en mulighed for at besøge. Der var kun 18 km. hver vej, så det blev resultatet. Der smutter vi op og fejrer Kongens dag.

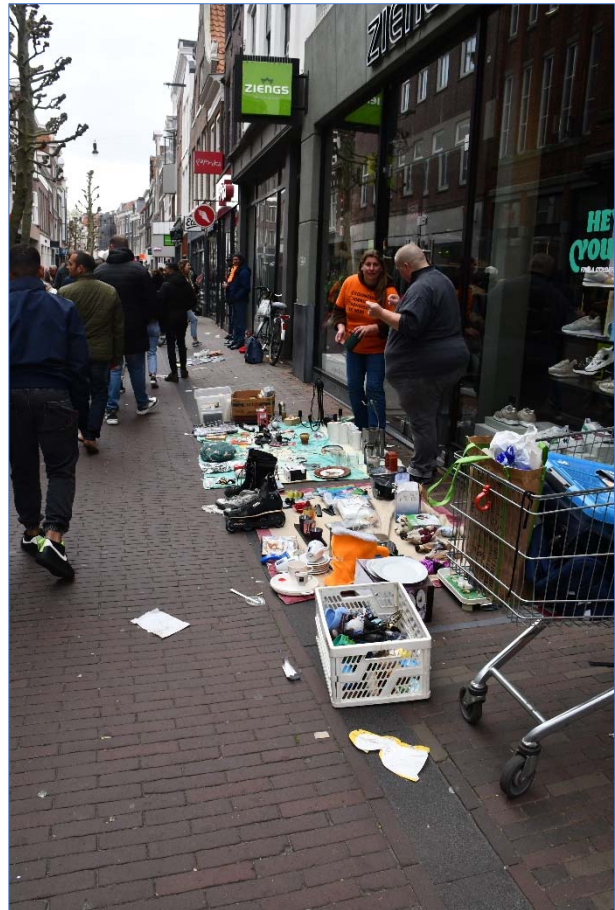
Med fare for også der at møde fulde mennesker, det gjorde vi, tog vi alligevel en god frokost i vores egen vogn for derefter at smutte nordpå.

Kørte ind i byen, kom forbi en imponerende katedral, så andre historiske bygninger og så lige ned i en parkeringskælder.

Elevatoren fra kælderen, for en gang skyld uden cykler, førte lige op i en festklædt plads, musiktribune, hvor løjerne var i fuld gang, baren var åben, det havde den åbenbart været længe. Rigtig festligt og masser af orange, vi havde lige glemt det med farverne, indtil Birgit konstaterede at min rygsæk jo var orange. Fint nok, den kunne da ses.

Godt vi havde besluttet os for, at byen kunne klares på gåben, trafikken var total gået i stå eller meget langsom, folk var rykket ud på fortov og vejbane med deres borde og stole, folk havde lavet boder, hvor alt fra hjemmet blev forsøgt solgt. En del af boderne var helt klart professionelle, som lige prøvede lidt salg i dagens anledning uden kontrol af nogen art.

Jeg tror, at hver eneste lille eller stor plads i byen var indtaget af en tribune med høj musik, og det var altså stadig kun eftermiddag, suppleret med en bar og så tætte menneskemængder, at det flere steder fik os til at vælge en anden vej, ikke fordi folk var ubehagelige, de stod bare så tætte, at man kun kunne komme forbi, hvis de lige flyttede sig lidt.

Rigtig hyggeligt at gå rundt i byen, det blev folkeliv og ikke traditionelle seværdigheder, der blev oplevelsen.

Dagen sluttede, troede vi, med en pause midt på torvet i en spansk restaurant. Birgit øjnede et par damer, som var ved at pakke sammen ved et bord, så lynhurtig, man er vel pensionist, stod vi som et par rovfugle og vogtede over deres afgang. Turens bedste hvidvin, en spanier af en slags, for 7 €, havde kostet langt over 100 kr. herhjemme, og lidt snacks. Masser af sol og glade mennesker.

Derefter hjemad, vi kørte jo generelt ikke så mange kilometer, så parkeringsafgifterne var nok en del større end udgiften til brændstof. Vel hjemme på pladsen udbryder damen, "min bilnøgle ligger på gulvet i parkeringskælderen. Men der er ikke navn på!". Jo tak, vi mænd ved nok, hvad det koster med sådan en digital dims, så jeg forlangte, at vi kørte tilbage for at se efter den. Ikke noget, ja men, afsted igen, ned i kældere, det var cirka her vi holdt. Birgit kunne genkende gulvet, hun havde jo stået og samlet tingene fra dametasken sammen, da hun havde tabt den. Ingen nøgle i området. Og kælderen var ubevogtet, så ud for at se om vi kunne finde en pedel for hele bygningen. Glemte sager kunne måske ligge et bestemt sted. MEN nøglen lå på billetautomaten. En venlig og forstående sjæl havde hjulpet os. Tak for det, du ukendte. Stor lettelse i bilen hjem til campingpladsen.

Torsdag den 28.4. Lisse

1Vores stamcafe i Lisse

Ren afslapningsdag. Vi skulle gøre klar til hjemturen og ikke være alt for trætte. Så efter en hyggelig formiddag tog vi bilen ind til Lisse for at slentre lidt rundt, vejret var denne gang rigtig fint, og så lige proviantere for sidste gang. Byen er ikke så stor, så vi kom godt omkring, fandt et andet supermarked, noget større end Aldi og så en meget stor overraskelse. En kagebutik med et meget kunstnerisk udvalg. Vi var nødt til at købe et par stykker, men som Birgit sagde til den fin klædte ekspedient, bagermesteren, viste det sig, "vi har ventet så længe at nu må nok have fire". Svaret "I må gerne vente lidt længere". Så fik vi lige en beskrivelse af butikken og produktionen med 24 bagere, som stod ude bagved og lavede kager. Han havde prøvet med en filial, men kunne ikke holde øje, så nu foregik det hele i Lisse med levering til hele landet. Kagerne var smukke, vi var nu enige om, at styrken lå i udseendet, smagen var nok lidt flad. Men en oplevelse som skal prøves, hvis man er på de kanter.

Efter en rolig, solfyldt eftermiddag begyndte sammenpakningen. Vi kunne først komme væk klokken 9, så alt skulle være køreklar til den tid. Cyklerne, som jo havde haft fast plads på bilen, blev hentede hen til campingvognen, solsejlet blev pakket tørt ned, vand og toilet blev ordnet, og så var vi faktisk klar til næste dags strabadser.

Fredag den 29.4. Hjemad

Vi kom fra campingpladsen 9.15, vakte som sædvanligt opmærksomhed med vores mover, dem har danskerne åbenbart i modsætning til de omkringliggende lande lige så mange af, som vi har Webergrills. Havde sat hele dagen og lidt af næste af til de 830 km, men trafikken gled bare derudad, selv Hamburg og tunnellen var tålelig, så sammen med nogle gode pauser kørte vi helt hjem og landede i Aarhus ved midnatstid. Havde ikke holdt så meget øje med økonomien, meget var jo betalt måneder før hjemmefra, men skulle da lige kigge på diselregnskabet, 830 km. autopilot 80 km. i timen på GPS'en, hurtigere når der var lastbiler, som ville lege med, 12 km. literen med 1800 kg. på krogen, det går nok.